

Sygn. akt II Cz 231/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2013 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie - SO Maria Leszczyńska

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. K. i J. K.

z udziałem A. T. (1), A. T. (2), V. L.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt II Ns 1240/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 231/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy przyznał biegłemu sądowemu D. R. wynagrodzenie w wysokości 2756,26 zł tytułem sporządzenia opinii w sprawie. W uzasadnieniu wskazał, iż na podstawie art. 288 k.p.c. biegłemu przysługuje wynagrodzenie, a Sąd skontrolował kartę pracy biegłego i uznał, iż czas pracy biegłego przy sporządzeniu opinii wyniósł 72 godziny. Ponadto stawka godzinowa jest zgodna z obowiązującymi przepisami.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wnieśli wnioskodawcy zarzucając mu naruszenie § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym w zw. z art. 288 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie co do wadliwej i wewnętrznie sprzecznej opinii biegłego sądowego D. R.. W związku z powyższym wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez obniżenie wynagrodzenia biegłemu do kwoty 1500 zł

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawców nie jest zasadne. Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska skarżących o takiej sprzeczności w pisemnej opinii biegłego, która rodziłaby konieczność zmniejszenia wynagrodzenia biegłego. Sam fakt, że biegły pomylił się w pewnym fragmencie opinii nie oznacza, iż ta omyłka jest nieusuwalna. Wystarczyłoby, by Sąd I instancji zwrócił się do biegłego na piśmie, by ten wyjaśnił różnice lub biegły mógł takie wyjaśnienia złożyć na rozprawie, co też uczynił.

Podkreślenia wymaga fakt, iż w opinii biegły pierwotnie analizował prawidłowe dane - k. 141 (str. 7 opinii), a w zestawieniu wartości nieruchomości gospodarstwa rolnego na k. 143 (str. 9 opinii) nastąpiła zwykła omyłka pisarska, wynikająca z faktu, że biegły zaokrąglął poszczególne wartości działek do pełnych stu złotych i podwójnie policzył działkę nr (...) (nieużytki) w miejsce działki (...). Otóż w tabeli wyceny na str. 7 opinii biegły działkę nr (...) podzielił na dwie części: łąkę o wartości 51.940 zł i nieużytek o wartości 6.125 zł. Działkę nr (...) w postaci pastwiska wycenił na kwotę 2.800 zł. natomiast w tabeli podsumowującej na str. 9 opinii działkę nr (...) podał jako jedną całość o wartości 58.100 zł (51.940 zł plus 6.125 zł, czyli w zaokrągleniu 58.100 zł) i w miejsce kwoty 2800 zł za działkę nr (...) biegły podał kwotę 6.100 zł (z tabeli na str. 7 opinii jedną pozycję za wysoko). W ocenie Sądu Okręgowego jest to oczywista omyłka, którą bardzo łatwo można zweryfikować, a która nie wpływa na rzetelność opinii.

Sąd Okręgowy nie przychylił się również do drugiego zarzutu zażalenia, tj. braku rozróżnienia udziału spadkowego od udziału we własności gospodarstwa rolnego. Otóż biegły D. R. na stronie 10 opinii podał wprost, iż wydzielenie z całego gospodarstwa o łącznej powierzchni 12,9009 ha dwóch działek o łącznej powierzchni 0,2390 ha, pozostawi gospodarstwo o powierzchni 12,6619 ha i w ocenie biegłego produktywność rolna tego gospodarstwa z tego powodu nie ucierpi. Ten fragment opinii jest istotny, gdyż w tej części biegły przyjął prawidłowe dane - udziały uczestników A. T. (2) i V. L. we własności gospodarstwa. Natomiast fakt, iż we wcześniejszym fragmencie biegły utożsamiał udział w spadku z udziałami we współwłasności gospodarstwa jest mało istotny, gdyż nie wpływa na wydźwięk opinii. Powyższe zresztą wynika z ustnych wyjaśnień biegłego złożonych na rozprawie. Natomiast kwestia, który przepis ustawy o gospodarce nieruchomościami będzie miał zastosowanie w tej sprawie należy do Sądu orzekającego w tej sprawie, a nie do biegłego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał zażalenie wnioskodawców za niezasadne i oddalił je na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.